

SLOVENSKO

TY NEJLEPŠÍ MTB TRASY!

Pravdou je, že Slovensko je pro nás přes všechnu blízkost již stejně zahraniční teritorium jako například Rakousko – a pro mnohé z nás je to blíž třeba právě tam. Jenže Slovensko umí nabídnout podobně lákavý terén, nádherné kulisy, přírodní i historické památky, jedinečnou kulturu i prostředí. Vyrazit právě tam na dovolenou s kolem znamená zapsat si další skvělý zážitek do cyklistického zápisníčku. Přinášíme vám čtyři tipy slovenských bikerů na čtyři skvělé zápisy.

A co tedy ten zákon?!

Než se pustíme do konkrétních tipů, stručně ještě připomeňme zmíněný lesní zákon. Byl novelizován v roce 2007 a upravuje podmínky pro terénní cyklistiku na Slovensku. Jeho nešťastná formulace umožňuje celou řadu protichůdných výkladů – krajní interpretace nařizují, že cyklisté mohou jen na čtyři metry široké zpevněné lesní cesty, jiná naopak předkládá, že mohou jezdit všude mimo volný terén. Obecně je mezi slovenskými cyklisty respektován výklad, že bikeri mohou na lesní cesty a značené trasy, za které lze považovat jakoukoliv trasu vyznačenou v lese (tedy i značky klubu turistů). Za dobu platnosti novely zákona není znám případ soudního sporu, který by určil výklad zákona. „Sportovníci našinci jsou za vstup na bíku do lesa odsunuti na šikmou plochu mezi delikventy a jim podobné živly, což se nám moc nelíbí,“ praví autor článku. „Vychutnat si lesní singletrack je místo relaxu přestupek a zatím nezbyvá nic jiného, než jen využívat lesní dopravní síť pod patronátem lesních hospodářů. Naštěstí dřevo je tak lukrativní, že cest na hospodaření – rozumnějším těžení – je dost, a proto netřeba hned házet flintu do žita. Dá to trochu víc práce pozjišťovat si, co všechno je povolené, ale výsledek stojí vždy za to.“

Doplňme ještě, že v případech chráněných území platí podobné podmínky a doporučení jako v případě výše uvedeného Česka – viz podrobný článek věnovaný pohybu v domácí přírodě otištěný v květnovém Velu.

Pavel Chrenčík

Foto: autor a Ján Zuzaniak

SLOVENSKO JE PRO ČESKÉHO BIKERA ZEMĚ VELMI BLÍZKÁ I VZDÁLENÁ SOUČASNĚ. SNADNÉMU DOROZUMÍVÁNÍ, SPOLEČNÉ ČÁSTI HISTORIE A V NĚKTERÝCH PŘÍPADECH I NEDLOUHÉ CESTĚ NA VÝCHOD JE POMĚRNĚ MLADOU OPOZICIÍ NOVÝ ZÁKON, KTERÝ OMEZUJE POHYB CYKLISTŮ V TERÉNU. NIC SE ALE NEJÍ TAK HORKÉ, JAK JE UVAŘENO. NÁSLEDUJÍCÍ TIPY SLOVENSKÝCH TERÉNNÍCH KOLEGŮ NA JEDNY Z NEJLEPŠÍCH LEGÁLNÍCH MTB TRAS NA SLOVENSKU TO JEN DOKAZUJÍ. NAVÍC ANI PŘI ROZUMNÉM „ILEGÁLNÍM“ POHYBU NEDOCHÁZÍ KE STŘETŮM.

MALÁ FATRA

aneb chatařský trojboj

S naším prvním tipem vyrážíme seriózně bikovat do národního parku plného medvědů – do Kriváňské Malé Fatry. Těžko se to chápe, ale nelžu vám: Malá Fatra je vyšší než Velká Fatra a s rozlohou je to podobné (chráněné území Malé Fatry 232 km² a Velké 261 km²). Navzdory tomu ji už asi navždy zůstane pojmenování „Malá“. Jména jako Velký Rozsutec, Velký Kriváň, Těrčová, Vrátná dolina a další si po návštěvě téhle oblasti budete velmi dobře pamatovat. Ten, kdo nerad jezdí do kopce, nechť rovnou přeskóčí na další články, tady totiž platí férové pravidlo: co chceš sjíždět, musíš vystoupat.

Šútovo – chata Pod Chlebem

Následující trasa je parádní bikerská práce hned na začátek. Jako když dobrá kapela odpálí na začátku show tu největší pecku – to je výšlap na nejvyšše položenou malofatrskou

chatu, jež se dívá do Šútovského údolí z výšky 1415 metrů. I když je chata „pod chlebem“, neznamená to žádný nátlak ze strany pekárů. To jen naši předci dali vrchu nad ní takový jedlý název. (Jednalo by se vskutku o megachleba 1645

metrů vysoký s mimořádnou hřebenkou až k Polednímu grúňu). Dát si ji na biku, splní se vám všechny představy o dokonalosti. A snění zakázané ještě není. Ochrana je tu na místě, vysokohorská příroda je mimořádně citlivá.

Myšlenkami jsme už sice nahore, ale „nebude to také lehké dráhá“. Téměř kilometrové převýšení bez vydechnutí hovoří jasnými čísly. Začínáme v Šútově (460 m n. m.), vesničky hned u hlavní cesty do Ružomberka. Lokalita je vyhledávaná

především turisty. V dolině se ve stínu lesa ukrývá 36metrový Šútovský vodopád a na jaře, když taje led, je to nádherná podívaná. V létě se po dobrém bikovačce zchladíte v průzračném jezeře (bývalý kamenolom).

Zelená turistická značka se stává až po Hlásnou skálu (680 m n. m.) naší vyvolenou. Hned za posledními domy Šútova končí asfaltka a stoupání nabírá grády. Loukou se táhne šterková cesta až do lesa, kde se spojí s rozbitou asfaltkou. Značka s přeškrtnutým kolem už dávno neplatí a vstup je úředně povolený i na stránkách národního parku. Je čas zaostřit zrak, téměř nepoužívaná asfaltka končí u lesního depa. Vpravo vykoukne nenápadná cesta. Tou se necháme svést, jinak se zelená značka stane symbolem utrpení. Jak říká kámoš: „Když jedeš po ní, následuje poslední číslo kopce, po něm jsou už jen stěny.“ My se svést nechali a pokračujeme stálým stoupáním, téměř traverzou nad dolinu a nazpět k zelené k místu zvanému Čierťaž – kóta 1104 m.

Opět se velkým obloukem vyhneme zelené značce a jako přes kopírák zopakujeme traverzování a užíváme si výhledy do Turce. (Zelená vede nahoru sjezdovkou a nejenže je zakázaná, kolo tu nejde ani tlačit, musí na záda.) Stromy s přibý-

vající výškou připomínají bonsaje, začíná pásmo kosodřeviny. Při dobrém větru je cítit polévka šéfkuchaře z chaty. Mozek začíná pumpovat do závěrečného finišu, za zákrutou prudší výšvih, kopa zpocených turistů na terase obdivně kývá hlavou.

Je to tu, chata Pod Chlebem, zezdola neviditelná, je před vámi a celoročně otevřená. Pro nás bikery začíná sezona koncem května, když sleze sníh a chatař přehrne laviny přes cestu. Všechny aktuality najdete na webových stránkách chaty.

Jako bonus poradím 30minutový výšlap pěšky do Snilovského sedla (1524 m) – stačí jen pokračovat po té samé rozbité šterkovici. Odměna v podobě výhledů na Rozsutce a Vrátnou dolinu je zadostiučiněním po vynaložené námaze. Bohužel na biku je cesta zakázaná.

Zpátky dolů je to sjezdový maraton. Prsty na brzdách bolí příšerně hydraulika nehydraulika. Třináctikilometrový sjezd terénem dá zabrat i nejotrlejšími borcům. Svě třinácticentimetrové zdvihy nepoznávám, vypadají po té dřině, jako by byly zmrazené. Řetěz by v šedesátce po louce nejradši vyskočil a slzy se zpod brýlí derou ven.

Ps: Ti, kdo nechtěně odbočí na zelenou značku v střední části sjezdu, je to řežba!

start/cíl Šútovo
délka 30 km
převýšení 1500 m
informace Chata pod Chlebem, chatarka@chatachleb.sk, tel. +421 0905 861 042)
biková sezona květen–říjen
turistická mapa pre všetky trasy Shocart č. 110, Malá Fatra – Vrátna

Varín – chata Pod Suchým

Další chata, tentokrát nejnižší a nejzápadnější z dnešního menu. Povrch a charakter cesty je velmi podobný předcházející trase, jen převýšení je nižší a také vzdálenost se scvrkla. Malou náplastí na méně výhledu

lo Brestov. Začínáme z Varína, kam se lehce dostaneme i vlakem. Stanice leží na hlavní tepně mezi Žilinou a Martinem. Zelená turistická značka zprvu v asfaltovém stoupání prověří kondičku a po vstupu do lesa změní povrch na šterk. Cesta téměř bez přestávky stoupá.

start/cíl Varín
délka 20 km/převýšení 750 m
informace Chata pod Suchým (chatapodsuchym@chatapodsuchym.sk, tel. +421 0910 677 932)
biková sezona duben–listopad

je krátké odskočeníčko na pozapomenutý Starý hrad tyčící se nad meandry Váhu, který je pár kilometrů od hodně známějšího a udržovanějšího hradu Strečno. Milovníci středověku si po dávce výškových metrů naservírují historické revue.

Pojďme ale do sedla – jednak sedla biku, jednak směr sed-

Husté lesy dokážou pomoci při silném větru nebo spalujícím slunci. Potěší, že ani za deště (jako v našem případě) tu nebudete blátivý úsek. Zabloudit dokáže jen opravdový mistr dezorientačního běhu, stačí držet se pravidla výběru vždy té širší stopy.

Zelená značka se ztratí

Další mapy a tipy na výlet najdete na www.birell.cz

ZŮSTAŇ VE HŘE

BIRELL
RADESKÝ

**SPECIALIZED
CONCEPT
STORE**

OBCHOD SPECIALIZED CONCEPT STORE (ZNAČKOVOU PRODEJNU SPECIALIZED) NAJDETE V PRAZE V PRODEJNĚ PEKSPORT.
WWW.PEKSPORT.CZ

a po chvíli ji vystřídá žlutá. Tou se necháme unést (jak by řekla romantická duše) a pěkným traverzem se ocitáme před nejprudším úsekem. Tady je nutné sesednout a po kamenech tlačit tak dvě sta metrů. Miniaturní sjezdovka je vstupní bránou k samotné chatě. Potěší možnost občerstvení a přespání. Otevřeno je celoročně a pokud vezete spacák, nocleh vyjde levněji.

Směrem dolů jsou na výběr dvě legální trasy. První ta, po níže jsme sem vyjeli, druhá prudká lesácká cesta. Na ni se napojíme ze žluté značky, když nezapomeneme odbočit na rozcestí doleva. Když se podíváte jedním očkem na vrstevnice, mluví jasnou řečí. Dobré brzdy a pružení je základ. V dolních partiích Hradského údolí se díváme nalevo, dokud neuvidíme turistický rozcestník s červenou značkou. Pět minut a jsme na Starém hradu. Ruiny se vypínají přímo nad nejdelší slovenskou řekou Váh a postavit se na kraj skály nedoporučuji nikomu, kdo má strach z výšek. Pokud by to hradomilům nestačilo, do nálady je vrátí nedaleké Strečno na druhé straně Váhu. Přejít se dá po mostě a nebo lze využít přívoz. Trasa je tímto u konce, dobít baterky je možné v kterékoliv vesnici při návratu do Varína.

Turčianské Kľačany – chata Pod Kľačianskou Magurou

Nejdříve malé upozornění: místní nám povídali, že v dolině je víc medvědů než hříbů. Hříbů bylo letos dost! Trochu to člověka znejistí, ale zatím žádný medvěd nebaží po hliníku či karbonu. Snad. V Turčianských Kľačanech rozložíme náš pojiždňý cirkus a auta zaparkujeme po optání se domácích před

hospodou. Vesnice leží kousek za Martinem, hned v podhoří Malé Fatry. Dostat se sem s bikem se dá jen autem, nebo můžete dojet pár kiláků po vlastní ose ze železnice ve Vrútkách.

Orientace v Kľačanech je jednoduchá, navádí nás cedule s odkazem na chatu. Přebrojíme horskou bystrinu, pozor, na jaře může být vydatná.

Malá Fatra – zajímavé cíle

■ Hrad Strečno ■ pěší turistika, hřebenovka ■ Terchová, Jánošíkovy díry ■ Spa&Aquapark Turčianske Teplice ■ bikování na Martinské holi ■ koupání v lomu v Šútovce

Tipy na ubytování

Hotel Smrečina, Lučivná, tel: +421 (0)915 971 110, hotelsmrečina@slovakiainn.sk, cena 12 eur
Lystra s.r.o., Varín, tel: +421 (0)905 570 772, lystra@lystra.sk
Penzión sv. Mitro, Turčianske Kľačany, tel: +421 (0)918 388 801

start/cíl Turčianske Kľačany
délka 21 km/převýšení 1150 m
informace Chata pod Kľačianskou Magurou (tel. +421 907 338 871)
biková sezona duben–říjen

Stoupání je vcelku příjemné a nenatrefíte na technicky nedolatelný úsek, stačí kondička. Výhledy do dolin jsou zřídka kdy, jen na místech lesních proluk. Holt fatranský les je hluboký a jen tak světlo nepropustí. Na kopci označeném na mapě Pod Kýčerou začneme mírný traverz a na chvíli se ukážeme i na severní straně. Zde neodmítneme lesní fast food – borůvky, jež tady dozrávají koncem července. S fialovou hubou se začneme pozorněji dívat po žluté turistické značce, abychom z ní už nespustili

li oči a za deset minutek byli na chatě. Ti, co umí obsluhovat GPS, si najdou geocache skryš (více na www.geocaching.com). Samotná chata nabízí základní kuchyni, nápoje a ubytování. Je otevřená celoročně.

Dolů je to stará známá písnička – stejná cesta jako při jezdě až na druhé křižení se zelenou značkou. Tam, již za hranicí národního parku, se pouštíme pěkným technickým sjezdem s odletujícími šutry. Z něj vyletíme na louku, přebrojíme potok a jsme zpět v Turčianských Kľačanech.

Chutí převyšuje ostatní

ZŮSTAŇ VE HŘE

VELKÁ FATRA

Smrekovica – opravdová lahůdka

Následující trasa je jednoznačně nejkrásnější na Slovensku, co se panoramat týká. Bez pěkného počasí tak ztrácí svůj mimořádný půvab, je to jak Guns'n Roses bez Slash. Tykat si budeme s veličanými těch nejvyšších slovenských pohoří: Nízké, Vysoké i Západní Tatry, Malá plus Velká Fatra, sbírku zkompletujeme Chočskými vrchy. Co jméno, to pojem: Kriváň, Rozsutec, Choč, Chopok a tak dále. No není to ta správná motivace?

Nic není zadarmo a komplet dá zabrat. V číslech to vypadá následovně: převýšení přes 2500 metrů na 55 kilometrech. Kopce a zas jen kopce. Nejvyšší boj osciluje pod hranicí 1500 m, což znamená dobře určit datum návštěvy. Sníh se v těchto nadmořských partiích zřídka kdy udrží do května a počasí v horách je samo o sobě nestálé. Variant výstupů nebo sjezdů je více.

Pohybujeme se v Národním parku Velká Fatra a pro bikery je velkým zadostiučiněním, že se jedná o oficiálně povolené trasy uvedené pod čísly 5422 a 2418 i v cykloatlasu ShoCart. Ba co víc, celé jsou solidně vyznačené cyklistickým symbolem C. První z nich je ve městě Ružomberok, které je neslavně známé smradem z celulózky.

Začnu tedy asi třicetkilometrovým úsekem, který se dá vynechat, ale milovníci lidové

architektury přijdou o přejezd přes známý skanzen Vlkolíneč. Orientace je po celou dobu bezproblémová díky vzpomínanému značení písmenem C. Červené céčko nás vyvede ze zajetí betonu a města podél říčky Revúca až k motorestu Vlčí Dvůr, kde se začnou odpočítávat první výškové metry nekonečných stoupání. Rozbitou asfaltkou Jazercových travertín potichu vklouzneme do ticha lesa (pozor, značení je už zelené C). Postupně z pod pláště zmizí i poslední kousek asfaltu a zůstává jen horská lesní cesta místy posypaná štěrkem, takže ani po déle trvajících deštích by tu nemuselo být tolik bláta. Jediný výhled na blízké horstvo se blýskne před polovinou stoupání. Majestátné zasněžené vrcholy Nízkých Tater kontrastují s šedou barvou ještě holých listnáčů. Je to však úplně nic proti tomu, co přijde v druhé

části na Velkofatranském hřebeni.

Závěrečné stoupání končí až na hranici téměř tisíc metrů. Klesání nejprve nenabírá žádné vysoké obrátky, prostě zíváčka. Jenže těch 500 výškových metrů nějak ztratit musíme. Technický sjezd pod horou Pulčíkovo (1237 m) náročný není a s pořádným singlem bohužel nesnese srovnání. Klesání končí na křižovatce s asfaltkou vedoucí na vzpomínaný skanzen Vlkolíneč. Jedná se o stále obývanou podhorskou vesničku v původní lidové architektuře, nalepenou na svah vrchu Sidorovo. Nám se naskytla možnost vidět i junáka v kroji značně poznamenaného velikonočními svátky. Byl sice den před pomlázkou, ale mladík s korbáčem a flaškou v ruce zvesela pobíhal po vesnici. Na narážku, že pomlázka je až zítra, odpověděl, že zahájil přípravu.

Do Ružomberka je to kousek klesání po turisticky frekventované polní cestě. Předcházející část výletu by se dala vynechat, ale přijít o Smrekovici rovná se

kardinální chybě, byť pohled do mapy nevěstí nic dobrého: Ružomberok 494 m, Malá Smrekovica 1485 m. Turistické značky se na nás vyrojily jako divoké včely, červená, modrá a později pak žlutá a zelená, ale řešení je bez komplikací: značená trasa číslo 2418 (opět C na stromech a sloupech). Malá pila a jede se. Zabloudit se opravdu nedá, stačí málo – jet stále nahoru.

První pěkná vyhlídka nechá za zády poslední zbytky asfaltu. Sedlo pod Vtáčnikom nenaznačuje žádnou převratnou změnu ve sklonu terénu, ale ze stínu horských zákoutí tu vkročíme přímo na světlo boží. Nádherné výhledy, není divu, že tu piknuje více turistů. S takovýmto surroundem by mi chutnalo cokoliv! Ani jsme si nevšimli čtvrté cifry na výškoměru, hranice tisíc metrů byla překročena.

Za chvíli jsme opět schováni v řídnoucím smíšeném lese. Mezi stromy je vidět první „vážný“ vrchol hřebene – Šiprúň (1461 m). Těsně pod jeho holým vrškem budeme traverzovat k Nižnímu Šiprúnskému sedlu. Udržet v terénu stopu je pro milovníky kýčových pohledů nemožné, namísto před sebe se člověk dívá na tu nádhru. Kam jen oko dohlédne, nádhra a zasněžení veličanů. Všechny nejvyšší pohoří Slovenska na dlani. Když mi spolutrpiteľ Paedr řekl, že tato trasa musí být zdokumentovaná, nebral jsem to příliš vážně a vždy jsem našel něco jiného. Nyní bez jakékoliv sebekontroly rozžhavuji spoušť fotoáku do běla, lepší výhled jsem na rodné hrouď ještě neviděl. Hřeben je v této

výšce za sedlem hustě zarostlý jehličnany, čímž naznačují „vychutnat a dupat dál!“

Stoupání ani zdaleka nekončí, nejvyšší bod Malá Smrekovica je pro pěší něco kolem hodiny a půl. Všechny úseky se dají s vypětím sil vydupat v sedle, my jsme však zbrzdění zimní nadílkou. Samotná Smrekovica poskytuje opět nádherné panoramatické výhledy převážně na Nízké Tatry a Fatry, ty jsou téměř komplet viditelné z nevýrazného lučního vrcholu (1485 m n. m.).

Je čas rozmyslet si, kterou alternativou bude následovat sjezd. Pro otrlé terénáře neexistuje lepší volba, než jet zpět po stejné cestě. Kdo chce atakovat pud sebezáchary, pokračuje asi kilometr terénním sjezdem k vojenské zotavovně Smrekovica a na devíti kilometrech doslova a do písmena zabije 850 metrů! Tady opravdu opatrně, zákruty jsou zrádné, rychlost přes sedmdesát a v případě nezvládnutí... Kolegové tady vyletěl ze zákruty autobus a brzdil i očima. Doslova

Turistické cíle:

- Thermapark Bešeňová ■ Osada Vlkolíneč – skanzen
- Tatrallandia Liptovský Mikuláš ■ Liptovské múzeum Ružomberok ■ Hrad Likava ■ Demänovská ľadová jaskyňa

Ubytování:

Horský hotel Srekovica, tel: +421 (0)911 800 865), rezervacie@smrekovicacompany.sk, cena za noc od 15 eur Apartmány Sidorovo, Ružomberok, www.apartmansidorovo.sk

ho cituji: „Viděl jsem, jak se mi brzdové gumičky vyzouávají.“

Do třetice nabídnu možnost dát trasu právě nahoru po asfaltce na zotavovnu a posléze hřebene pěkně terénem dolů. Každý ať se rozhodne podle

svých schopností, jistě je, že nikdo nebude škodný. Z Podsuché, kde všechny varianty skončí, vede podél hlavní cesty cyklotrasa až do deset kilometrů vzdáleného Ružomberka.

NOVÉ AMR 2010
AMR Lector 7700 green

HANDMADE
HANDASSEMBLED IN GERMANY

RÁM: UD-CARBON T2T SC VÝBAVA: SHIMANO XT VIDICE: FOX FORK 32FIT-RL 120 MM TAPERED 15 TLUMIČ: FOX FLOAT RP23 120 MM BOOST VALVE CENA: 73 999,- Kč

„V terénu vás nepřekvapí neočekávaná ostře lomená zatáčka ani to, když se cesta prudce zlomí dolů.

Ve všech situacích si Ghost zachovává velice solidní míru stability a jistoty ovládání.“ test VELO 12/09

VÍCE INFORMACÍ A SEZNAM PRODEJČŮ NAJDETE NA WWW.GHOST-BIKES.CZ

VYSOKÉ TATRY

Zelené pleso

Začínat tím, že Vysoké Tatry jsou nejvyšší pohoří a nejstarší Národní park na Slovensku, je nošením dřeva do lesa. Nejmenší velehory světa jsou pravidelně zaplavovány turisty, horolezci a bikery většinou z okolních států. Mimo jiné se u nás říká, že Češi by si měli do Tater kupovat jen jednosměrný lístek – asi víte proč... Zajímavých je tu vícero tras, ale doporučit chci jen jednu, oficiálně povolenou a doopravdy technickou parádku do nížiny Zeleného plesa.

Její délka není impozantní a převýšení 750 metrů nevyráží dech, ale zdání klame. Na vlastní kůži jsem ji zkusil třikrát a vždy na jiném biku – hardtail, XC full a trailbike. Jednoznačně

tvrdím, že trasa se nedá vychutnat na hardtailu ani ve stoupání. Je to čistokrevná terénní dřina s vícero úseky, které proklepnou techniku a fyziku jezdců, a za Šalviovým prame-

nem kamenné Eldorádo v létě vyždímá z těla poslední kalorii. Sezona začíná nejdříve od poloviny května s upřesněním podle množství neroztátého sněhu. Základem dobré jízdy je vyhnout se turistické sezoně, kdy je trail přeplněný a na samotné chatě to vypadá jako na Václaváku.

My jsme si zvolili téměř ideální kombinaci s přespáním za 13 eur na osobu. Jednoduše jsme tím dosáhli ranního vyprázdnění chodníku.

Auto parkujeme na placeném parkovišti u autobusové zastávky Kežmarské Biele Vody za čtyři eura na noc a den – spát budeme nahoře. Jakékoliv orientační problémy jsou tu úplnou neznámou, zabloudit se jednoduše nedá. Hned na začátku je turistický rozcestník s cedulkou, jež

hlásí časový údaj tři hodiny pro pěší k bývalé Brnčálce (chata u Zeleného plesa byla kdysi pojmenovaná po tragicky zahynutém Albertovi Brnčalovi, předse- dovi horolezeckého svazu, který zahynul při sestupu z Jehněčího štítu). Žlutá značka nás povede od startu až do cíle.

První výškové metry odkrajujeme po nezáživné široké šterkové cestě, na levo je vidět mediálně známou Tatranskou větrnou kalamitu, kde smršť zdecimovala podstatnou část okolních lesů. Stoupání je tak akorát – ani prudké, ani strmé až po Šalviový pramen (doplňte si pitnou vodu, kvalitně vychla- zená). Všechno podstatné začíná za ním.

Kameny tvoří souvislou stopu obtížného terénu několik kilo-

metrů. Pružení pracuje celých dvá- náct čísel i při výjezdu s aktivovaným ProPedalem! Výběr stopy a perfektní balanc se hodí jako nikde jinde. Všechno se ale dá vyšlapat. Výjezd je tady i pro jeho odpůrce fantastická zábava. Obdivuji práci inženýrů při vývoji odpružených biků, jak umně dokážou navrhnout systém k maxi- málnímu kopírování jakéhokoliv pod- kladu i při šlapání.

Ani jízda hustým jehličnatým le- sem vedle hučícího Zeleného poto- ka nás neochrání před slejvákem, který okamžitě spustil proudy vody po chodníku. Nad hranicí lesa v nad- mořské výšce nějakých tisíc třista metrů se znenadání otevře panorama Belianských Tater. Je to nádherná, vr- choly zachytávající bouřková mračna v oparu mlhy vypadají v tomto psím počasí doslova mysticky. Stoupá- ní trochu povolí a také obtížnost se „znormalizuje“. K chatě už je to v podstatě pohoda a zbylých dvěstě výškových metrů nepředstavuje kom- plikace. Zpoza kosodřeviny vykukne Jestřábí Věž a Jehněčí štít – dva symboly nížiny Zeleného plesa. Prav- děpodobně neexistuje pohlednice bez vyobrazení těchto vrcholů. Pro nás je to i neklamné znamení blíží- cího se cíle.

V letním horku tu z nás lilo, nyní je pár stupňů nad nulou a mokří jsme až na niť. Tomu se asi nedá vyhnout, ale kdybych si měl vybrat, tak v dešti se jelo lépe. Bláto tu díky

start/cíl Kežmarské Biele Vody
délka 17 km/převýšení 750 m
biková sezona červenec–říjen
turistická mapa ShoCart č. 113
– Vysoké Tatry

zájezdy do celého světa
www.nomad.cz
cestovní kancelář Nomád s.r.o.
CYKLOZÁJEZDY 2010
Francie a Rakousko, Itálie, Anglie, Litva, Norsko, Holandsko, Sardinie, Provence, Korfu, Korsika, Loira, Bodamské jezero, Alpy na kole, Zakynthos, Bretaň, Porýní, Mazurská jezera, Balaton, Černá hora, Švýcarská jezera, Český ráj, Podýjí
tradičně se zvýšenou polopenzí, slevy ...
KATALOGY ZDARMA
KATALOG na SMS s adresou: 737 671 045
e-mail: nomad@nomad.cz
Smetanova 34, Žďár n. Sáz, tel: 566 623 642, telefon Praha: 224 946 180, Brno: 542 216 076

TESTOVANO NA VLASTNÍ KŮŽI

SOUTĚŽ!

Kup libovolný Sensor, zaregistruj se na www.sensor.cz/soutez a hraj o cyklozájezd do Slovinska pro 2 osoby na 10 dnů!

Další ceny: světla Knog Frog, ponožky Sensor Race Evolution. Zájezd od CK KUDRNA

+ Petra sales manager firmy Ultrasport testuje spodní dámské prádlo

Meadow cyklo dres a sukně. Dres polopřiléhavého střihu, kapsa na zádech, atraktivní potisk. Sukně má integrované cyklokalhoty s 2D cyklovložkou; neelastická tkanina odolná proti oděru, zapínání v pase plastovou sponou. Více na www.sensor.cz

sensor
www.sensor.cz

kamenné magistrále nehrozí. Poslední výšvih podhodí pod dežén rozmocněný sníh a jsme na chatě ve výšce 1530 metrů. Budova je zrekonstruovaná a vcelku komfortní (aspoň pro mne zvyklého spát ve spacáku). Otevřená je celoročně a kromě ubytování je tu solidní kuchyně s horskou přirážkou. Biky se dají schovat v garáži o kousek níž a zadarmo. Fungují také radiátory, takže věci stihnou do rána uschnout, abychom je znova „zaprasili“ ve sjezdu.

Večer se přehnal další bouřka se silným deštěm, ale ráno je všechno jinak a svítí slunce, jen kamenné vrcholy jsou bělejší od nové vrstvy sněhu. Na klasickou turistiku, ještě k tomu v tretrách, je brzy, chodníčky

otvírají až v červnu. Perfektní výhled je ze vzpomínaného Jehněčího Štítu – dvě hodiny pochodu nahoru a o zážitek je postaráno.

Zážitek jiného rázu je sjezd dolů, vždyť to je důvod, proč jsme tady. Sedm kilometrů dolů je pěkná šichta hlavně na ruce. Po úvodní zahřívací prověrce vjedeme do lesa. Kdo nezastaví ani jednou a udrží vlašťovky až po Šalviových pramenech, už nepatří do lidského plemene a pravděpodobně v mládí spolkl hydraulický lis. Trail je úplně prázdný, zákruhy bereme ideální stopou. Pár míst se dá skočit, ale nemůžu držet ruce na brzdách a zároveň ještě poskakovat. Opravdu, brzdy tady není moc třeba

Turistické cíle:

■ pěší výstup na Jahňací štít ■ pěší výstupy na horské chaty po celých Tatrách (Téryho, Zamkovského, Skalnatá atd.) ■ aquapark Poprad ■ lanovka na Lomnický štít

Ubytování:

Chata na Zelenom plese, zel: +421 (0)903 467 420, zelenepleso@zelenepleso.sk, cena za noc od 12 eur
Kemping Jupela, Stará Lesná, tel: +421 (0)524 467 493

používat, aktivní pružení pohltí tolik energie, že rychlost se nad určitý bod nezvyšuje. Pro nezkušené bikery může trasa ukázat dráčky, lety na kameny bývají častou masáží pro ambiciózní amatéry. Od pramene je to už „jen“ rychlé, ale nezapomínejme, že o trail se tu dělíme se všemi návštěvníky!

Ostatní možnosti ve Vysokých Tatrách jsou dost omezené a nic výrazněji doporučitelného neznám. Jako ideální doplnění výletu bych viděl množství lesních cest s krásnými panoramaty hor v nedalekém Hybu a Východní (mimo zóny Národního parku). Stačí jen dobře nastudovat turistickou mapu.

zastavení čtvrté

POVÁŽSKÝ INOVEC

Nenápadná dokonalost

Pohoří Inovce není na první pohled ničím výjimečné. Jeho nejvyšší bod je jen těsně nad tisícimetrovou hranicí, rozlohou ani jiným nevybočuje ze slovenského standardu. Avšak kdo neotlačil dežén do místních trialů, nemá právo soudit ho podle neohromujících geografických údajů. Nespornou výhodou je také relativně malá vzdálenost od moravsko-slovenských hranic. Připočítejme k tomu Bílé a Malé Karpaty spolu se Strážovskými Vrchy, ty jsou také na skok, a o skvělé ježdění i na vícero dní nemůže být nouze. Ze slovenského čtyřlístku poskládaného v tomto článku je to navíc „obyčejné“ pohoří bez nálepky národního parku.

Trenčín, Beckovský hrad, Tematín, už se orientujete lépe? Vyznavači sjezdu možná zaregistrali pomalu se rozvíjející DH centrum v Kálnici. Právě po jedné z jeho tří sjezdových tratí se budeme vracet. Délka výletu je akurátních padesát kilometrů s poctivým převýšením 1700 metrů a řádnou dávkou terénu. Doporučená výstupová trasa vede po málo frekventované zpevněné lesní cestě z Trenčianských Stankovic. Kdo se stoupání nebojí, nechť

zvolí zelenou nebo červenou turistickou značku z vesničky Mnichova Lhota (pozor, některé úseky se tlačí). Jet bzhůru lze i nejpohodovější, ale i nejméně zajímavou variantou – asfaltkou z Trenčinského Jestřabí. Všechny tyto alternativy se setkávají na chatě pod Inovcem. Ani jedna nedokáže smazat přes osm set metrů převýšení, poctivě je ho třeba vydupat na každé až na vrchol Inovce (1042 m). Kromě trochy kreativity v názvu (stejně jméno jako pohoří) chy-

bí vrcholu také výhled. Náprava je ale blízko – na vrcholu Palúch (1004 m).

Doporučená trasa vede kousek po asfaltce směrem k obci Selec, ale dlouho se na ní nezdržíme a první odbočkou vlevo mizíme v lese. Stoupání je v celku pohodové a vyšlappe ho asi každý aspoň trochu zdatný biker. Pocit sponzorovaného jezdce tu zažije Vladek, když na zemi za jízdy objeví pět eur. Jako správný a kolegiální druh nás za ně pozve na pivo. Druhá

dobrá zpráva nepochybně je, že po tom jak celý týden lilo, tak po blátě tu není ani stopy.

Na kótě osm set metrů nad jednou z lesa vykounou chaty a jedna je pro nás ideální občerstvovačkou – pro místní bikery dobře známá horská chata Pod Inovcem. Z terasy je vidět mimo jiné vojenský vysílač na vrcholu. Zdá se to být kousek, ale závěrečný stoupák provětrá malou pilu až po turistický hřebík s nápisem Inovce 1042 m. Malé doporučení od strýčka Hladáka: vezměte si vodu a nějakou energii s sebou, nahoře už žádná možnost doplnění živin mi není známa.

Tady začíná ta správná dřina. Hřeben je všechno jen ne rovný a pohodové úseky jsou nedostatkovým zbožím. Ideální čas

www.SHOCART.cz

active

NEVÍTE KUDY KAM? MY ANO.

CYKLOMAPY 1 : 60 000

MTB CYKLOPRŮVODCE

Československé Slovensko

Český ráj

Palava

Krkonoše

Doupovské hory

Karstejsko Krivoklátsko

Česko-rakouské pohraničí

Moravskoslezské Beskydy

Záhorie

Malé Karpaty

NOVINKA!
Právě vychází,
žádejte u svých
knihkupectví.

Team BBB / Cape Epic - South Africa

BBB NÁŘADÍ - MICROFOLD L

- Lehký, high-endový multiklíč s plochým designem
- Gumou potažené hliníkové tělo chrání vaše nářadí před poškozením a ostatní díly před poškrábáním
- 12 funkcí. Obsahuje: Imbusový klíč: 2, 2.5, 3, 4, 5 a 6 mm
- Křížový šroubovák PH1 a PH2 & dva ploché šroubováky
- Torxové klíče T25 a T30
- Cena: 319 Kč

BIKEPARTS FOR BIKERS BY BIKERS

BBB

k návštěvě je nejdřív od konce května, kdy vystřídáme běžkaře. Terén je pěkně „singloidní“ a červená značka nedovolí zabloudit. Sporný je jen jeden úsek, kde je třeba stočit vlevo doleva na téměř neviditelný trailík, který po chvíli nabere sílu a dokonce zdvojitopí. Před Ostrým vrchem se opět otevře výhled na Pováží a Bílé Karpaty. Ostrý vrch jménem jasně naznačí, kdo tu bude pánem situace. Nad mojí kondicí zatím vždy zvítězil, ale známé jedince, kteří dokážou zatnout zuby a popasují se s ním chlapy a úspěšně.

Sjezd začíná právě odtud a je pekelně dlouhý. Jen pár úseků si podupeme a ulevíme na chvíli prstům připraveným na pákách. Kdo chce, může pokračovat po hřebeni třeba až do Piešťan nebo na zříceni-

nu Tematínského hradu (odtud vede také fantastický singl do Louky nad Váhom). První výškové metry ukrojíme na místě lidově zvaném Adidas. Jednoduché vysvětlení: z nížiny je vidět tři vyřezané pásy lesa, jež nápadně připomínají symbol oblíbené značky Vietnamců. Po pravé straně objedeme (malá orientační berlička – turistická ubytovna u svážnice) sedlo, z něhož vychází modrá značka. Ta je odteď alfou i omegou orientace až do Beckova.

Nevím, jak se přesně popisuje ten dokonalý pocit famózního sjezdu, okořeněného úseky s pořádným kamením a úzkými chodníky. To je třeba jednoduše zažít. Převážně listnaté lesy nás zakryjí před letním sluncem až po louky a sjezdovku. Nyní se začne lámat chleba. Kdo má odvalu, pustí to jednou ze tří

Turistické cíle:

■ Beckovský hrad ■ Trenčiansky hrad ■ Čachtický hrad
■ Tematínsky hrad ■ Piešťanské kúpele ■ Trenčianske Teplice – lázeňské město ■ Zelená voda – přírodní koupaliště

Ubytování:

Chata pod Inovcom, chata@inovcechata.sk, tel: +421 (0)907 673 055, cena za noc 7 eur
Autocamping na Ostrave, Trenčín, tel: +421 (0)327 434 013, autocamping.tn@mail.pvt.sk, cena za noc do 10 eur
Beckov Apartmans – Platanus, Beckov, tel: +421 (0)903 849 91, platanus@platanus.sk, cena za noc od 17 eur

sjezdových tratí. (Všechny informace o nich zjistíte na webu www.bikecentrumkalnica.sk). Ty se dají všechny sjet i bez skoků, podmínka je mít vhodný bike a dobré brzdy. Pro přeživší dole otvírá náruč bufet a kousek pod ním také dřevěnice s restaurací.

Méně odvážní nebo ti, co umí rozumně zhodnotit svoje možnosti, to pustí po boční sjezdovce. Vždyť je to také solidní zážitek, letět po travnatém povrchu – a hlavně objet obrovský nově vybudovaný drop s třemi stupni. Poslední alternativa pokračuje nad lyžařským vlekem také pěkným závěrečným sjezdem.

Přibližně osm kilometrů adrenalinu je za zády, modrá však nevyložila všechny trumfy. Následující úsek se dá objet a z Beckova po obhlídce povazského klenotu v podobě Beckovského hradu pokračovat do Trenčianských Stankovic po minimálně frekventované asfaltce podél koryta Váhu. My si však vychutnáme poslední stoupák na kopec, který na mapě nemám ani pojmenovaný, ale že umí na závěr potrápit! Proč jej

vlastně podstupujeme? Přece pro krásný výhled na Beckovský hrad zezadu. Místy se nevyhneme tlačení asi 50 metrů přes pole, ale v létě tu bývá vyšlapaná stezička. Následuje pěkný singlík ve stínu jehličnanů a sjezd lučinou do vesnice.

Pak přijde až kýčovitý pohled na hrad – jako stvořený pro turisty z Japonska, ale ti se sem busem nedostanou, a proto je tu ještě klid. Vzpomněl jsem si, jak na jednom z promítání řekl známý cestovatel Petr Becko Ondřejovic: „A nyní vám ukáži pár záběrů z nejkrásnějšího koutu planety, z našeho Beckova.“ (A to promítal Venezuelu a Jižní Ameriku.) Věděl, o čem mluví.

Z Beckova je to už pianissimo po vzpomínané asfaltce pod skalní stěnou pod hradem (ráj horolezců), nebo podél vodního kanálu, čímž se téměř úplně zbavíte asfaltu. Do cíle to je tak půlhodina. Jaký tu prožijete den? Solidní převýšení, krásný úsek hřebenovky, parádní dlouhý sjezd s dochucením o DH a trochu středověké historie. Na jeden trail až moc, nebo se mýlím?

GARY FISHER

GENESIS

www.garyfisher.cz

TASSAJARA

MARLI

WAHOO

Vyhradím dovozem a distributorem pro ČR je firma, **Bretton s.r.o.**, tel.: +420 2619 1 2678, www.bretton.cz